

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.
(Hely)

1920 X/7
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

81(062

Hely

Kisfaludy Társaság

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23

Székesfehérvári hazinyomda 1920

(A Kisfaludy Társaság) szerdán délután tartotta a hatványozottan kell gyakorolni. A zajos tetszéssel fogadott nyári szünet után első ülését, amelyen Bgöthy Zoltán elnök-előadás után az elnök átnyújtotta a társaság levelét. Hegedűs László. Az elnök az új magyar fohászszal nyitotta meg az ülést, amelyet a közönség állva hallgatott végig. Szász Károly titkár bejelentette, hogy Szilágyi Áronnak, akit ötven éves tagsági jubileuma alkalmából diszoklevéllel tüntetett ki a társaság, az oklevelet Kiskunhalason átadta, egyben tolmácsolta Szilágyi Áron üdvözlését. Hegedűs Loránt tartotta a székfoglalóját „A magyar éjszaka” címen. A hatalmas tanulmány döbbenettel állapítja meg, hogy ezt a háborút senki sem akarta, mindenki rettegett tőle, de be kellett következnie. Mégis a háboru hősiességének, a háborus gondolat képviselőjének, a háborus energia inkarnációjának Ludendorffot tartja. Ő a szövetséges háborus országokat mint egyetlen a háborus követelményeket szolgáló nagy gépezetet akarta megszervezni. Központokból igazgatni és miután ez megbukott, jelentkezett ennek a rikkító színek megdöbbentő jelleménye, a bolsevizmus. Ezzel a nagy háborus akarattal szemben feltüntetett mint a békéhez, a végsőkig ragaszkodó, a háborut minden erejével ellenző, ezért titáni harcot vívó férfit, Tisza Istvánt. Bebizonyítja, hogy minden reá gyakorolt nyomás, Berlinre való hivatkozás ellenére is a végsőkig ellenezte a háborut abban a döntő tanácsban, mely a háboru felett döntött. De még itt is, a döntés után, keresztül vitte azt, hogy a monarchia nyilatkozatában benne legyen, hogy Szerbia ellen semmi szin alatt a monarchia nem indul hódító hadjáratra. S miután a háboru hívei győztek, a háboru kezdeményezőinek, okának, mindenki Tisza Istvánt tartotta. Ő mindig írta ezt és hallgatott. Tisza István a háboru alatt izzo magyar hazaszeretetében, állandó éber őre volt hazájának. Tisza Istvánról ismét áttért a háborus nagy jelenségek taglalásába és megállapította azt, hogy a világháboru nem 1914-ben, az első hadüzenetektől kezdődött, hanem ott született, mikor 1889-ben Vilmos császár elcsapta Bismarkot, s azután felbontotta a Bismark által kovácsolt német-orosz szövetséget. Ezután egymásután mutat rá az eseményekre, jelenségekre, hibákra, gyarlóságokra, melyek mind a nagy világháboru érlelői voltak. A világháborunak, mely nem a háboru kitérésével kezdődött, nem is a mai békeszerződésekkel jutott befejezéséhez, a befejezés még hátra van. Nemcsak a következtetések, de napjaink eseményei is megcáfolhatatlanul hirdetik, hogy sem Magyarország, sem egész Európának nincsenek ma határai. Ezek csak ideiglenes vonalak, amelyekről még nem tudni, mikor és milyen események által tolódnak egészen másfelé. A magyarságnak, melynek évezred óta sorsa volt a nagy tőrés, ezt az erénvét, mint jövő sorsa irányítóját.